

suis exutæ proprietatibus, sed ijsdem instructæ fuerunt unitæ: siquidem Damasceno teste, Φύσις ἀνιδίοτος, πάντως καὶ ἀνύπαρκτος. Ergo.

67. Neque obstat tūm Logicorum tūm Physicorum axioma, idiomata ἀκοινώνητα esse, vel hanc ob causam docentium, quod proprietatum diversarum κοινωνία partim oppositum in adjecto, partim μεταμόρφωσιν & transmutationem sive σύγχυσιν naturarum gignit.

68. Rectissimè enim per distinctionem à nostris responderi solet Theologis: quod proprium sit ἀκοινώνητον non omni prorsus modo, sed eo duntur, qui est τῆς μετέξεως proprius, respectu cuius propria unius naturæ, participatione quadam definitionis alteri inessent, ac sic sua egredarentur subjecta: Qua ratione nullum proprium tūm in rebus quibusvis alijs, tum ne in hoc quidem mysterio communicari posse, cum Logicis & Physicis ultro & libenter fatemur.

69. Iam verò, quando Idiomata naturarum communicari dicuntur, neutra natura subiectum communicatorum Idiomatum statuitur: Sed sic per κοινωνίαν communicari asseruntur, ut interim suarum naturarum propria esse nunquam desinant.

70. Observaverunt ipsi etiam Philosophi hoc discrimen, dum inter proprium & Communicabile:

S

Sive,